

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-98-29/1-A
Datum: 19. maj 2009.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Fausto Pocar, predsjedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Liu Daqun
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 19. maja 2009.

TUŽILAC

protiv

DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU RADOVANA KARADŽIĆA
DA MU SE DOZVOLI PRISTUP POVJERLJIVOM MATERIJALU
IZ PREDMETA DRAGOMIR MILOŠEVIĆ**

Tužilaštvo:

g. Paul Rogers

Podnosilac zahtjeva:

Radovan Karadžić, *pro se*

Branioци optuženog:

g. Branislav Tapušković
gđa Branislava Isailović

Prijevod

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po žalbama¹ na presudu Pretresnog vijeća III objavljenu u ovom predmetu 12. decembra 2007. godine.² Žalbeno vijeće ovdje rješava i po “Zahtjevu Radovana Karadžića da mu se dozvoli pristup povjerljivom materijalu iz predmeta *Milošević*”, koji je 14. aprila 2009. dostavio Radovan Karadžić, optuženi u jednom drugom predmetu koji rješava Međunarodni sud (dalje u tekstu: Zahtjev, odnosno Karadžić). Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilac) je odgovor na Zahtjev dostavilo 24. aprila 2009. godine.³ Dragomir Milošević (dalje u tekstu: Milošević) nije odgovorio na Zahtjev. Karadžić nije uložio repliku na Odgovor.

I. ARGUMENTI STRANA

2. U svom Zahtjevu Karadžić traži pristup “svem povjerljivom *inter partes* materijalu” iz pretpretresnog i pretresnog postupka u predmetu *Dragomir Milošević*, odnosno, (a) transkripte svih iskaza datih na zatvorenim i djelimično zatvorenim sjednicama; (b) transkripte svih zatvorenih sjednica; (c) sve povjerljive dokazne predmete; i (d) sve *inter partes* povjerljive dokumente uložene u spis i podneske, kao i sve povjerljive odluke Pretresnog vijeća i Žalbenog vijeća.⁴

3. Što se tiče identifikacije i opisa traženog materijala, Karadžić ističe da je Žalbeno vijeće u prošlosti “prihvatilo da su zahtjevi za pristup ‘svem povjerljivom materijalu’

¹ Najava žalbe tužilaštva, 31. decembar 2007. i Žalbeni podnesak tužilaštva, 30. januar 2008; Najava žalbe odbrane na Prvostepenu presudu, original na francuskom od 11. januara 2008. (povjerljivo); engleski prijevod od 16. januara 2008. (povjerljivo); javna redigovana verzija na francuskom od 11. maja 2009.; Žalbeni podnesak odbrane s povjerljivim dodacima A i B i javnim dodacima C i D, original na francuskom od 14. augusta 2008. (povjerljivo); engleski prijevod od 11. septembra 2008. (povjerljivo); javna redigovana verzija na francuskom od 11. maja 2009. (zbirno dalje u tekstu: Žalbe).

² *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/I-T, Presuda, 12. decembar 2007. (dalje u tekstu: Prvostepena presuda u predmetu *Milošević*).

³ Tužiočev odgovor na zahtjev Radovana Karadžića za pristup svem povjerljivom materijalu, 24. april 2009. (dalje u tekstu: Odgovor).

⁴ Zahtjev, par. 1, 13. Za potrebe ove odluke Žalbeno vijeće je usvojilo sistem numeracije korišten u Zahtjevu, a ne u Odgovoru.

Prijevod

dovoljno konkretni”.⁵ Pored toga Karadžić tvrdi da “postoji značajno geografsko i vremensko preklapanje između njegovog predmeta i predmeta [*Dragomir Milošević*]”.⁶ Konkretno, on napominje da se optužnice u oba predmeta odnose na navode o zločinima u Sarajevu ili njegovoj okolini u periodu od augusta 1994. do novembra 1995. godine.⁷ On tvrdi da ti faktori pokazuju da su činjenični osnovi optužbi protiv njega i protiv Miloševića međusobno povezani.⁸ Pored toga, Karadžić tvrdi da je traženi materijal “ključan za efikasnu istragu i pripremu [njegove] odbrane” jer se “očekuje da će biti značajnog preklapanja” između svjedoka koji su svjedočili u predmetu *Dragomir Milošević* i onih koji će svjedočiti u njegovom predmetu.⁹ Karadžić dalje navodi da i “načelo jednakosti sredstava [...] nalaže da se odobri pristup traženom materijalu”.¹⁰ Najzad, on se obavezuje da će poštovati sve zaštitne mjere koje su za traženi materijal već određene u predmetu *Dragomir Milošević*.¹¹

4. Tužilac se ne protivi Zahtjevu “u dijelu koji se odnosi na povjerljivi dokazni materijal” referišući se na materijal iz kategorija (a) i (c) Zahtjeva, odnosno na povjerljive transkripte iskaza datih na zatvorenim i djelimično zatvorenim sjednicama i na povjerljive dokazne predmete.¹² U tom pogledu tužilac prihvata da “postoji vremensko i geografsko preklapanje između predmeta *Dragomir Milošević* i [*Karadžić*]” i slaže se da

⁵ Zahtjev, par. 3, gdje se, pored ostalog, upućuje na *Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima iz predmeta *Brđanin*, 24. januar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brđanin*), par. 11.

⁶ Zahtjev, par. 6.

⁷ Zahtjev, par. 7-8, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Tužiočeva treća izmijenjena optužnica, 27. februar 2009. (dalje u tekstu: Treća izmijenjena optužnica u predmetu *Karadžić*) i *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/I-PT, Izmijenjena optužnica, 18. decembar 2006. Žalbeno vijeće napominje da se Zahtjev odnosi na “Treću izmijenjenu optužnicu” uloženu 18. februara 2009. (Zahtjev, par. 6, fusnota 6). Međutim, Treća izmijenjena optužnica u predmetu *Karadžić* uložena je 27. februara 2009., dok je Druga izmijenjena optužnica uložena 18. februara 2009. godine. U ovoj odluci Žalbeno vijeće važećom smatra Treću izmijenjenu optužnicu u predmetu *Karadžić*.

⁸ Zahtjev, par. 9.

⁹ Zahtjev, par. 10.

¹⁰ Zahtjev, par. 11.

¹¹ Zahtjev, par. 5.

¹² Odgovor, par. 2.

Prijevod

Karadžić ima “legitiman forenzički interes za povjerljive dokazne predmete i iskaze svjedoka sa suđenja”.¹³

5. Što se tiče uslova za pristup tom materijalu, tužilac ističe tri momenta. Prvo, on preuzima na sebe da za Sekretarijat Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Sekretarijat) identifikuje sav materijal koji podliježe pravilu 70 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) i zatraži pristanak od onih od kojih je taj materijal pribavljen.¹⁴ Drugo, on traži da se pristup materijalu koji se odnosi na “bilo koga od zaštićenih svjedoka u predmetu *Dragomir Milošević* koji bi mogli biti pozvani u predmetu [*Karadžić*]” odgodi u skladu s rokovima za dostavljanje spiskova svjedoka koje će utvrditi Pretresno vijeće koje rješava u predmetu *Karadžić*.¹⁵ Treće, tužilac navodi da će on ustanoviti koje zaštitne mjere eventualno treba da se primjenjuju i da će saradivati sa Sekretarijatom kako bi se Karadžiću pristup dao čim to bude moguće.¹⁶

6. Međutim, tužilac se protivi zahtjevu za pristup materijalu iz kategorija (b) i (d) Zahtjeva, odnosno, transkriptima sa svih zatvorenih sjednica, svim povjerljivim *inter partes* dokumentima uložnim u spis i podnescima, kao i svim povjerljivim odlukama Pretresnog vijeća i Žalbenog vijeća.¹⁷ Pozivajući se na jurisprudenciju Međunarodnog suda, on tvrdi sljedeće: “Pristup se neće odobriti za povjerljivi materijal koji nema nikakvu vezu s pravno relevantnim činjenicama iz predmeta podnosioca zahtjeva ili koji se traži za neku drugu svrhu”.¹⁸ Tužilac obrazlaže da je svrha Zahtjeva “pribavljanje informacija u nadi da bi se moglo naići na nešto relevantno” i da se Zahtjev, s te strane,

¹³ Odgovor, par. 8.

¹⁴ Odgovor, par. 10.

¹⁵ Odgovor, par. 10, 18(a)(b). Vidi i *infra*, par. 13.

¹⁶ Odgovor, par. 14.

¹⁷ Odgovor, par. 15-17.

¹⁸ Odgovor, par. 16, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i Veselina Šljivančanina*, predmet br. 11-95-13/1-A, Odluka po zahtevu Veselina Šljivančanina za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Kordić i Čerkez*, 22. april 2008. (Odluka u postupku *Šljivančanin*), par. 7; *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-PT, Odluka po zajedničkom zahtevu Ivana Čermaka i Mladena Markača za pristup poverljivim svedočenjima i dokumentima u predmetu *Šešelj*, 24. maj 2007., str. 4; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu odbrane Franka Simatovića (predmet br. IT-03-69-PT) za pristup transkriptima i dokumentima, 20. oktobar 2003., par. 3.

može smatrati “traženjem naslijepo”.¹⁹ U skladu s tim tužilac tvrdi da Karadžiću treba uskratiti pristup materijalu iz kategorija (b) i (d) Zahtjeva jer on nije pokazao legitimnu forenzičku svrhu traženog pristupa.²⁰ Tužilac se protivi i objelodanjivanju bilo kakvog materijala *ex parte*.²¹

II. MJERODAVNO PRAVO

7. Žalbeno vijeće podsjeća da strana u postupku uvijek ima pravo da traži materijal iz bilo kojeg izvora – pa tako i iz drugih predmeta koje rješava Međunarodni sud – koji joj može biti od pomoći za pripremu njene teze, pod uslovom da identifikuje ili opiše opštu prirodu traženog materijala i pokaže legitimnu forenzičku svrhu pristupa.²²

8. Što se tiče povjerljivog *inter partes* materijala, Žalbeno vijeće je već izražavalo stav da strana koja traži pristup mora pokazati legitimnu forenzičku svrhu za to tako što će dokazati da “postoje dobri izgledi da bi [taj materijal strani bitno] pomogao”.²³ Tom kriterijumu može se udovoljiti tako što će se pokazati postojanje činjeničnog nekusa između dva sudska predmeta, npr. “geografsko, vremensko ili drugo relevantno preklapanje”.²⁴

¹⁹ Odgovor, par. 15, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Blagoja Simića*, predmet br. IT-95-9-A, Odluka po zahtjevu odbrane Franka Simatovića za pristup transkriptima, dokaznim predmetima, dokumentarnim dokazima i podnescima strana u predmetu *Simić i drugi*, 13. april 2005., Izdvojeno mišljenje sudije Shahabuddeena i sudije Schomburga, par. 7.

²⁰ Odgovor, par. 17.

²¹ Odgovor, par. 11-13.

²² Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Dragomir Milošević*, 27. april 2009. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *D. Milošević*), par. 4, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-1 1-A, Odluka po zahtjevu Jovice Stanišića za pristup poverljivom svedočenju i dokaznim premetima u predmetu *Martić*, na osnovu pravila 75(G)(i), 22. februar 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Martić*), par. 9. Vidi i *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. 11-00-39-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*, 21. februar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krajišnik*), str. 4.

²³ Odluka u predmetu *D. Milošević*, par. 5; Odluka u predmetu *Brđanin*, par. 12; *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60, Odluka po zahtjevima za pristup povjerljivom materijalu, 16. novembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić*), par. 8.

²⁴ Odluka u predmetu *D. Milošević*, par. 5; *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2, Odluka po zahtjevu Hadžihasanovića, Alagića i Kubure za pristup povjerljivom propratnom materijalu, transkriptima i dokaznim predmetima u predmetu *Kordić i Čerkez*, 23. januar 2003., str. 4; vidi i Odluku u predmetu *Martić*, par. 9.

III. DISKUSIJA

9. Žalbeno vijeće je već ranije izjavilo da se “[p]rvi uslov za dobivanje pristupa povjerljivim materijalima ne smatra [...] posebno složenim”.²⁵ Žalbeno vijeće takođe napominje da, iako se u par. 1 Zahtjeva navodi samo to da se zahtjev za pristup odnosi na *inter partes* materijal kategorije (d), u Zahtjevu se dalje specifikuje da Karadžić traži pristup svem povjerljivom *inter partes* materijalu.²⁶ Stoga je tužiočevo protivljenje da se Karadžiću odobri pristup svom *ex parte* materijalu²⁷ neosnovano. Žalbeno vijeće zahtjev shvata kao traženje pristupa svem povjerljivom *inter partes* materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević* i uvjerilo se da je Karadžić traženi materijal identifikovao dovoljno konkretno.

10. Što se tiče legitimne forenzičke svrhe pristupa traženom materijalu, Žalbeno vijeće se slaže da postoji značajan činjenični neksus između dva predmeta zbog toga što su događaji iz predmeta *Dragomir Milošević* usko povezani s optužbama protiv Karadžića. Konkretno, u Trećoj izmijenjenoj optužnici u predmetu *Karadžić* navodi se da je Karadžić učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu (dalje u tekstu: UZP) u periodu od aprila 1992. do novembra 1995. sa ciljem da se pokrene i provede “kampanja snajperskog djelovanja i granatiranja usmjerena protiv civilnog stanovništva Sarajeva, čiji je [...] cilj bio širenje terora među civilnim stanovništvom”.²⁸ Dalje se u Optužnici Milošević navodi kao osoba koja je djelovala u dogovoru s Karadžićem u okviru UZP-a.²⁹ Sa svoje strane, i u očekivanju pravomoćne odluke po žalbenom postupku koji je još u toku, Milošević je proglašen krivim za zločine počinjene u Sarajevu i njegovoj okolini u periodu od augusta 1994. do novembra 1995. godine.³⁰ Iako UZP nije bio osnov odgovornosti po kojem je Milošević bio optužen, Žalbeno vijeće konstatuje da navod o učešću Karadžića i Miloševića u istom UZP-u iz Treće izmijenjene optužnice u predmetu

²⁵ Odluka u predmetu *Brđanin*, par. 11.

²⁶ Zahtjev, par. 13.

²⁷ Vidi Odgovor, par. 11-13.

²⁸ Treća izmijenjena optužnica u predmetu *Karadžić*, par. 15.

²⁹ Treća izmijenjena optužnica u predmetu *Karadžić*, par. 16.

³⁰ Prvostepena presuda u predmetu *Milošević*, par. 1006; vidi i *ibid.*, par. 1, u vezi s relevantnim vremenskim periodom.

Prijevod

Karadžić sugeriše postojanje neskusa između ta dva predmeta. Vijeće nadalje napominje da je sedam od 17 snajperskih incidenata i 11 od 19 incidenata granatiranja u Sarajevu, opisano u prilogima uz Treću izmijenjenu optužnicu u predmetu *Karadžić*, identično incidentima analiziranim u Prvostepenoj presudi u predmetu *Milošević*.³¹ U svjetlu gorenavedenog, Žalbeno vijeće se uvjerilo da postoji značajan činjenični neksus između predmeta *Karadžić* i predmeta *Dragomir Milošević* koji opravdava da se *Karadžiću* da pristup materijalu navedenom u kategorijama (a) i (c) Zahtjeva, tj., svim povjerljivim transkriptima iskaza datih *inter partes* na zatvorenim i djelimično zatvorenim sjednicama i svim povjerljivim *inter partes* dokaznim predmetima iz predmeta *Dragomir Milošević*.

11. Što se tiče materijala navedenog u kategorijama (b) i (d) Zahtjeva, odnosno svih *inter partes* povjerljivih dokumenata uloženi u spis i podnesaka, svih povjerljivih odluka Pretresnog vijeća i Žalbenog vijeća, kao i transkripata sa zatvorenih sjednica, Žalbeno vijeće podsjeća da je strana koja traži pristup dužna da izbjegne “da na nedozvoljeni način pokuša doći do materijala”.³² Ipak, vijeće konstatuje da Zahtjev ne doseže nivo zloupotrebe. Žalbeno vijeće konstatuje da će *Karadžić* bolje moći razumjeti i iskoristiti povjerljivi dokazni materijal iz predmeta *Dragomir Milošević*, kao što su dokazni predmeti i transkripti iskaza svjedoka ako bude imao pristup dokumentima u spisu, podnescima, odlukama i transkriptima sa sjednica koje se odnose na taj materijal.³³ Žalbeno vijeće podsjeća da je mjerodavan standard samo postojanje “dobrih izgleda” da povjerljivi materijal može objektivno pomoći strani u postupku koja traži pristup i da se ne traži “od optuženih koji traže pristup *inter partes* povjerljivim materijalima u drugim predmetima [...] da navedu konkretan razlog zbog kojeg postoji vjerovatnoća da će baš

³¹ Uporedi Treću izmijenjenu optužnicu u predmetu *Karadžić*, Prilog F: br. 11-17 i Prvostepenu presudu u predmetu *Milošević*, Dio II(4)(b)(i)(a)(c)-(f) i (ii)(a)(c); uporedi takođe Treću izmijenjenu optužnicu u predmetu *Karadžić*, Prilog G: br. 9-19, i Prvostepenu presudu u predmetu *Milošević*, Part II(6)(b)(ii)-(viii), (x)-(xi) i (xiv)-(xv).

³² *Tužilac protiv Envera Hadžihasanovića i drugi*, predmet br. IT-01-47-AR73, Odluka po žalbi na odbijanje zahtjeva da se odobri pristup povjerljivim materijalima iz drugog predmeta, 23. april 2002., str. 3.

³³ Cf. Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić*, par. 11.

Prijevod

svaki od tih materijala bio od koristi”.³⁴ Pored toga, Žalbeno vijeće podsjeća da načelo jednakosti sredstava ide u prilog tome da se podnosiocu zahtjeva pruži slična prilika da shvati postupak i dokaze, i da procijeni njihovu relevantnost za vlastite potrebe, kao i tužilaštvu koje ima pristup svim *inter partes* dokumentima uložnim u spis.³⁵ U skladu s tim, od trenutka kada se optuženom odobri pristup povjerljivim dokaznim predmetima, iskazima svjedoka povjerljivog karaktera ili datim na zatvorenoj sjednici iz drugih predmeta koje je rješavao Međunarodni sud, njemu se ne bi smio sprečavati pristup dokumentima u spisu, podnescima, odlukama i transkriptima pretresa koji se možda odnose na takve povjerljive dokaze. Žalbeno vijeće stoga odobrava Karadžićev zahtjev za pristup materijalu iz kategorija (b) i (d) Zahtjeva. Međutim, Vijeće napominje da će, prema praksi Međunarodnog suda,³⁶ tužilac i Milošević imati mogućnost da, ako ocijene za potrebno, od Žalbenog vijeća eventualno zatraže dodatne zaštitne mjere ili redakturu dokumenata, kako se detaljnije navodi u nastavku.

12. U svjetlu gorenavedenog i pod uslovima navedenim u nastavku, Žalbeno vijeće odobrava Karadžićev zahtjev za pristup svem povjerljivom *inter partes* materijalu u predmetu *Dragomir Milošević*, uključujući sve transkripte iskaza svjedoka povjerljivog karaktera i sa zatvorenih sjednica, sve povjerljive dokazne predmete, sve povjerljive dokumente iz spisa i *inter partes* podneske, kao i sve povjerljive odluke Pretresnog vijeća i Žalbenog vijeća.

³⁴ *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevu Radivoja Miletića za pristup povjerljivim informacijama, 9. septembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Miletić*), str. 4.

³⁵ Odluka u predmetu *Blagojević i Jokić*, par. 11. Vidi i Odluku u predmetu *Miletić*, str. 4, gdje je Žalbeno vijeće ocijenilo da “odluke Pretresnog vijeća mogu podnosiocu zahtjeva pomoći u pripremi njegovog predmeta rasvijetljujući način na koji Pretresno vijeće postupa s pravnim i činjeničnim pitanjima koja bi mogla biti zajednička za oba predmeta”, Žalbeno vijeće dalje napominje da jurisprudencija na koju se tužilac poziva u par. 16 Odgovora nije relevantna za predmet koji se tom prilikom rješavao. Konkretno, Žalbeno vijeće je napomenulo da je u Odluci u predmetu *Šljivančanin* Žalbeno vijeće odbilo dozvoliti pristup za dva povjerljiva dokazna predmeta jer se oni “ne odnose ni na jednu materijalnu činjenicu koja je na videlo izašla u drugom postupku, već ih on traži zato što navodno mogu biti od pomoći žaliocu pri tumačenju zaključaka Žalbenog veća u prvom postupku [...]. U tom smislu Žalbeno veće se nije uverilo da je podnosilac Zahteva pokazao legitimnu forenzičku svrhu koja bi opravdala pristup traženom dokaznom materijalu”. (Odluka u predmetu *Šljivančanin*, par. 8). Za razliku od toga, u ovom slučaju, Karadžić je svoj zahtjev za pristup zasnovao na značajnom činjeničnom preklapanju dva predmeta i pokazao legitimnu forenzičku svrhu.

³⁶ Vidi Odluku u predmetu *D. Milošević*, par. 15, 19; Odluku u predmetu *Blagojević i Jokić*, par. 16, 19(c).

IV. USLOVI PRISTUPA

A. Dodatne mjere u vezi sa svjedocima koji bi mogli biti pozvani u predmetu *Karadžić*

13. Žalbeno vijeće podsjeća na zahtjev tužioca da mu se omogući da Karadžiću uskrati pristup u slučaju da se materijal odnosi na “zaštićene svjedoke iz predmeta *Dragomir Milošević* koji bi mogli biti pozvani u predmetu [*Karadžić*], za koje bi postojalo opravdanje za odgođeno objelodanjivanje”.³⁷ Tužilac traži da Sekretarijat uskrati pristup tom materijalu “u skladu s rokovima određenim nalogima u tom smislu koje eventualno izda Pretresno vijeće u predmetu *Karadžić*”³⁸ ili barem do trenutka u kojem tužilac ima obavezu da dostavi spisak svojih svjedoka u predmetu *Karadžić*, tj. do 18. maja 2009. godine.³⁹ Tužilac navodi da će, ako naknadno odluči da u predmetu *Karadžić* ne pozove jednog ili više zaštićenih svjedoka iz predmeta *Dragomir Milošević*, o tome obavijestiti Sekretarijat, koji onda može da odobri pristup materijalu u vezi s tim svjedocima.⁴⁰

14. Žalbeno vijeće smatra da konkretni rokovi planirani za predmet *Karadžić* govore u prilog pristupu koji predlaže tužilac. Žalbeno vijeće smatra da je Pretresno vijeće koje rješava predmet *Karadžić* u najboljoj poziciji da na osnovu pravila 69 Pravilnika ocijeni da li postoje izuzetne okolnosti koje opravdavaju odgođeno objelodanjivanje materijala u vezi sa svjedocima tužilaštva. S obzirom na činjenicu da je tužilac bio dužan da spisak svojih svjedoka dostavi do 18. maja 2009., Žalbeno vijeće ocjenjuje da je, u ovim okolnostima, u interesu ekspeditivnosti Suda da se usvoji predloženi pristup. U skladu s tim, Žalbeno vijeće dozvoljava tužiocu da uskrati pristup materijalu dok Pretresno vijeće u predmetu *Karadžić* ne donese odluku po tužiočevim zahtjevima za odgođeno objelodanjivanje povjerljivog *inter partes* materijala iz predmeta *Dragomir Milošević*.

³⁷ Odgovor, par. 10; vidi i *supra*, par. 5.

³⁸ Odgovor, par. 18(b).

³⁹ Odgovor, par. 18(a)(b). Vidi i *ibid.*, par. 10, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Nalog poslije statusne konferencije sa priloženim planom rada, 6. april 2009., par. 7(3).

⁴⁰ Odgovor, par. 10, fusnota 18, par. 18(a).

Prijevod

Žalbena vijeće smatra da će tužilac sve eventualne zahtjeve za odgođeno objelodanjivanje morati da podnese Pretresnom vijeću koje rješava u predmetu *Karadžić* do 26. maja 2009. godine.

B. Objelodanjivanje shodno pravilu 70

15. Žalbena vijeće napominje da tužilac, shodno pravilu 70(B) Pravilnika, informaciju “koja mu je data u povjerenju i koja je korištena samo za dobijanje novih dokaza [...] neće objelodaniti bez pristanka osobe ili tijela koje je pružilo početnu informaciju”. Isto ograničenje može se primijeniti i na informacije u posjedu odbrane shodno pravilu 70(F) Pravilnika. Žalbena vijeće je već ranije zauzelo stav da, kada se radi o zahtjevima za pristup povjerljivom materijalu iz drugih predmeta, materijal iz pravila 70 Pravilnika može biti objelodanjen optuženom u drugom predmetu samo pod uslovom da izvor od kojeg je materijal pribavljen pristane na objelodanjivanje.⁴¹ U skladu s tim, Žalbena vijeće smatra da sav materijal koji je tužilac pribavio na način opisan u pravilu 70(B) Pravilnika, kao i sav materijal koji je *Milošević* eventualno pribavio na način opisan u pravilu 70(F) Pravilnika, može biti objelodanjen *Karadžiću* samo nakon što izvori tog materijala daju svoj pristanak za to.

C. Ostale zaštitne mjere

16. Žalbena vijeće napominje da zaštitne mjere određene u jednom predmetu “ostaju na snazi, *mutatis mutandis*, u svakom drugom postupku pred Međunarodnim sudom”.⁴² Vijeće pored toga podsjeća da, ako se odobri pristup povjerljivom materijalu iz drugog predmeta, Žalbena vijeće određuje da li su i koje zaštitne mjere neophodne kako bi se “uspostavi[la] ravnoteža između prava strane u postupku na pristup materijalima za

⁴¹ Odluka u predmetu *D. Milošević*, par. 13. Vidi i Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5-6; *Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Galić*, 16. februar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Galić*), par. 12, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Mladena Naletilića “Tute” i Vinka Martinovića “Štele”*, predmet br. IT-98-34-A, Odluka po Zahtjevu Slobodana Praljka za pristup povjerljivim iskazima i dokumentima iz predmeta *Tužilac protiv Naletilića i Martinovića* i po Najavi optuženog Jadranka Prlića da se pridružuje tom zahtjevu, 13. juni 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Naletilić*), str. 8.

⁴² Pravilo 75(F)(i) Pravilnika; vidi i Odluku u predmetu *Galić*, par. 11.

Prijevod

pripremu izvođenja njenih dokaza i [radi] garantovanja zaštite i integriteta povjerljivih informacija”.⁴³

17. Žalbeno vijeće konstatuje da bi zaštitne mjere određene u predmetu *Dragomir Milošević* trebalo da se nastave primjenjivati na sav materijal za objelodanjivanje Karadžiću. To ne sprečava strane u predmetu *Dragomir Milošević* da od Žalbenog vijeća zatraže dodatne zaštitne mjere ili redakturu ako se za to opredijele.

V. DISPOZITIV

18. Iz gore navedenih razloga, Žalbeno vijeće **ODOBRAVA** Zahtjev i dozvoljava Karadžiću, pod uslovima navedenim u nastavku, pristup svem *inter partes* povjerljivom materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević*, uključujući sve transkripte iskaza svjedoka povjerljivog karaktera date na zatvorenim i djelimično zatvorenim sjednicama, sve transkripte sa zatvorenih sjednica, sve povjerljive dokazne predmete, sve *inter partes* povjerljive dokumente iz spisa i podneske, kao i sve povjerljive odluke Pretresnog vijeća i Žalbenog vijeća.

19. Tužiocu Žalbeno vijeće **NALAŽE**:

- a. da Pretresnom vijeću u predmetu *Karadžić* do 26. maja 2009. podnese eventualne zahtjeve za odgođeno objelodanjivanje povjerljivog *inter partes* materijala iz predmeta *Dragomir Milošević*;
- b. da za Žalbeno vijeće i Sekretarijat, do istog datuma, identifikuje *inter partes* povjerljivi materijal iz predmeta *Dragomir Milošević* koji se Karadžiću može objelodaniti odmah (dalje u tekstu: Materijal bez odgode objelodanjivanja), kao i *inter partes* povjerljivi materijal koji se Karadžiću ne može objelodaniti odmah, nego tek nakon što Pretresno vijeće riješi eventualan tužiočev zahtjev za odgođeno objelodanjivanje (dalje u tekstu: Materijal za koji se mora podnijeti zahtjev za odgođeno objelodanjivanje).

⁴³ Odluka u predmetu *Naletilić*, str. 7; vidi i Odluku u predmetu *Blagojević i Jokić*, par. 16.

*Prijevod***Materijal bez odgode objelodanjivanja**

20. Tužiocu i Miloševiću Žalbeno vijeće **NALAŽE**:
- a. da za Žalbeno vijeće i Sekretarijat u roku od 10 radnih dana od dana kad identifikuje Materijal bez odgode objelodanjivanja, dostavi konkretne podatke o svem eventualnom materijalu iz ove kategorije koji im je dostavljen u skladu s pravilom 70 Pravilnika;
 - b. da u roku od 15 radnih dana od dana kad identifikuje Materijal bez odgode objelodanjivanja od izvora tog materijala zatraži pristanak na osnovu pravila 70 za objelodanjivanje tog materijala Karadžiću.
21. Žalbeno vijeće **ZAHTIJEVA** od Sekretarijata:
- a. da ne objelodani materijal dostavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika, koji su identifikovali tužilac ili Milošević, dok ne stignu odgovori od izvora tog materijala;
 - b. da materijal za koji su izvori dali pristanak za daljnje objelodanjivanje preda, po mogućnosti u elektronskom formatu, Karadžiću, svim njegovim pravnim saradnicima i eventualno angažovanim osobama koje rade po nalogu ili odobrenju Karadžića i njegovih pravnih saradnika;
 - c. da uskrati materijal za koji su izvori odbili da daju pristanak za daljnje objelodanjivanje.
22. Žalbeno vijeće **NALAŽE** tužiocu i Miloševiću da zahtjeve za eventualno potrebne dodatne zaštitne mjere ili redakturu dostave Žalbenom vijeću u roku od 15 radnih dana od dana kada je identifikovan Materijal bez odgode objelodanjivanja.
23. Žalbeno vijeće **ZAHTIJEVA** od Sekretarijata:

Prijevod

- a. u slučaju kada u roku od 15 radnih dana od dana identifikovanja Materijala bez odgode objelodanjivanja nisu zatražene dodatne zaštitne mjere ili redaktura, kao i u slučaju materijala koji tužilac ili Milošević nisu u roku od 10 radnih dana od datuma identifikovanja Materijala bez odgode objelodanjivanja identifikovali kao materijal dostavljen u skladu s pravilom 70 Pravilnika, da Karadžiću, svim njegovim pravnim saradnicima i eventualno angažovanim osobama koje rade po nalogu ili odobrenju Karadžića i njegovih pravnih saradnika, preda sav Materijal bez odgode objelodanjivanja, po mogućnosti u elektronskom formatu;
- b. u slučaju kada su zatražene dodatne zaštitne mjere ili redaktura, da ne objelodani materijal dok Žalbeno vijeće ne donese odluku po zahtjevu.

Materijal za koji se mora podnijeti zahtjev za odgođeno objelodanjivanje

- 24. Tužiocu i Miloševiću Žalbeno vijeće **NALAZI**:
 - a. da za Žalbeno vijeće i Sekretarijat u roku od 10 radnih dana od dana donošenja Odluke Pretresnog vijeća po tužiočevom zahtjevu za odgođeno objelodanjivanje (dalje u tekstu: Odluka Pretresnog vijeća) identifikuju eventualni materijal dostavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika;
 - b. da u roku od 15 radnih dana od dana donošenja Odluke Pretresnog vijeća zatraže od izvora koji je dostavio materijal u skladu s pravilom 70 pristanak za objelodanjivanje Karadžiću.
- 25. Žalbeno vijeće **ZAHTIJEVA** od Sekretarijata:
 - a. da ne objelodani nijedan materijal dostavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika koji su identifikovali tužilac ili Milošević dok ne stignu odgovori od izvora tog materijala;
 - b. u slučaju kada su izvori dali pristanak za daljnje objelodanjivanje, da Karadžiću, svim njegovim pravnim saradnicima i eventualno angažovanim osobama koje

Prijevod

rade po nalogu ili odobrenju Karadžića i njegovih pravnih saradnika, preda sav takav materijal, po mogućnosti u elektronskom formatu;

- c. da ne objelodani materijal za koji su izvori odbili da daju pristanak za daljnje objelodanjivanje.

26. Žalbeno vijeće **NALAŽE** tužiocu i Miloševiću da, po potrebi, Žalbenom vijeću dostave zahtjev za dodatne zaštitne mjere ili redakturu u roku od 15 radnih dana od dana donošenja Odluke Pretresnog vijeća.

27. Žalbeno vijeće **ZAHTIJEVA** od Sekretarijata:

- a. u slučaju kada u roku od 15 radnih dana od dana donošenja Odluke Pretresnog vijeća nisu zatražene dodatne zaštitne mjere ili redaktura, kao i kada ni tužilac ni Milošević nisu među tim materijalom u roku od 15 radnih dana od dana donošenja Odluke Pretresnog vijeća identifikovali materijal dostavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika, da Karadžiću, svim njegovim pravnim saradnicima i eventualno angažovanim osobama koje rade po nalogu ili odobrenju Karadžića i njegovih pravnih saradnika, preda sav gorenavedeni povjerljivi materijal *inter partes*, po mogućnosti u elektronskom formatu;
- b. u slučaju kada su zatražene dodatne zaštitne mjere ili redaktura, da ne objavi materijal dok Žalbeno vijeće ne donese odluku po zahtjevu.

28. Žalbeno vijeće **NALAŽE** da, ako ovom odlukom nije određeno drugačije, povjerljivi *inter partes* materijal koji je dostavio Sekretarijat i dalje podliježe svim zaštitnim mjerama određenim u predmetu *Dragomir Milošević*.

29. Žalbeno vijeće **NALAŽE** da Karadžić, svi njegovi pravni saradnici i eventualno angažovane osobe koje rade po nalogu ili odobrenju Karadžića i njegovih pravnih saradnika koji dobiju pristup gorenavedenom povjerljivom *inter partes* materijalu ne

Prijevod

smiju, ako im Žalbeno vijeće to izričito ne dozvoli nakon što je utvrdilo da je dokazano da je objelodanjenje trećoj strani neophodno za pripremu Karadžićeve odbrane,:

- a. bilo kojoj trećoj strani objelodaniti imena svjedoka, njihovo boravište, transkripte iskaza svjedoka, dokazne predmete ili bilo kakve informacije pomoću kojih bi ti svjedoci mogli biti identifikovani i čime bi bila prekršena povjerljivost važećih zaštitnih mjera;
- b. bilo kojoj trećoj strani objelodaniti bilo kakve dokumentarne ili druge dokaze, odnosno bilo kakve pismene izjave svjedoka ili sadržaj, integralno ili djelimično, bilo kakvih dokaza, izjava ili ranijih iskaza koji nisu javnog karaktera; ili
- c. kontaktirati ni sa jednim svjedokom čiji identitet podliježe zaštitnim mjerama;

30. Žalbeno vijeće **NALAŽE** da, ako za potrebe priprema Karadžićeve odbrane materijal koji nije javnog karaktera bude objelodanjen trećoj strani — s odobrenjem Žalbenog vijeća — svaka osoba kojoj je objelodanjen povjerljivi materijal mora biti informisana o tome da joj je zabranjeno kopiranje, reprodukovanje ili objavljivanje, integralno ili djelimično, bilo koje informacije koja nije javnog karaktera, kao i njeno objelodanjivanje drugim osobama, i da, pored toga, ako je bilo koja od tih osoba dobila takvu informaciju, ona je mora vratiti Karadžićevom timu odbrane čim dotična informacija prestane biti potrebna za pripremu njegove odbrane.

31. U smislu gornjeg paragrafa, trećim stranama ne smatraju se: (i) Karadžić (ii) njegovi pravni saradnici; (iii) eventualno angažovane osobe koje rade po nalogu ili odobrenju Karadžića i njegovih pravnih saradnika koji imaju pristup povjerljivom materijalu; i (iv) osoblje Međunarodnog suda, uključujući članove tužiočevog tima.

32. Žalbeno vijeće **NALAŽE** da, ako se Karadžić ili bilo ko od njegovih pravnih saradnika kojima je odobren pristup povjerljivom materijalu povuku iz predmeta, sav povjerljivi materijal za koji im je ovom odlukom odobren pristup i koji ostane u njihovom posjedu mora biti vraćen Sekretarijatu.

Prijevod

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, a mjerodavan je tekst na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija Fausto Pocar,
predsjedavajući

Dana 19. maja 2009.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]